

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudkyň JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a Mgr. Jany Volkové ve věci

žalobce: **MUDr. J. H.**
bytem F. 24, O.
proti
žalované: **Česká lékařská komora**
sídlem Lužická 419/14, Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 3. 2019, č. j. 18/70-001/0236

takto:

I. Rozhodnutí Čestné rady České lékařské komory ze dne 9. 3. 2019, č. j. 18/70-001/0236 **se zrušuje a věc se vrací** žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Čestná rada Okresního sdružení lékařů České lékařské komory v Olomouci (dále jen „správní orgán I. stupně“) rozhodnutím ze dne 4. 7. 2018, č. j. 18/70-001/0236, uložila žalobci pokutu ve výši 20 000 Kč podle § 13 odst. 3 písm. a) zákona č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

(dále jen „zákon o ČLK“) za disciplinární provinění, jehož se měl žalobce dopustit tím, že v rozporu s § 9 odst. 2 písm. a) zákona o ČLK nepředal zdravotní dokumentaci paní K. L. a jejím rodinným příslušníkům, a to ani po urgencích ze strany paní L., ani po opakovaných výzvách pověřeného člena Revizní komise Okresního sdružení lékařů České lékařské komory v Olomouci.

2. Žalovaná (Čestná rada České lékařské komory) ve výroku označeným rozhodnutím ze dne 9. 3. 2019 rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila.
3. Žalobou doručenou soudu dne 26. 4. 2019 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované. Uvedl, že při převzetí nového pacienta do péče a jeho registraci je nový lékař povinen podat předchozímu lékaři písemnou žádost o předání zdravotnických informací, v níž uvede, že žádá o zaslání potřebných informací pro zajištění návaznosti zdravotní péče, přičemž původní lékař je podat novému lékaři do 30 dnů podklady ze zdravotnické dokumentace v podobě výpisu. Žalobce však žádnou žádost nové registrující lékařky neobdržel a o přeregistraci rodiny L. se dozvěděl až od lékařky revizní komise MUDr. R. Zaslání žádosti novou lékařkou nebylo v řízení doloženo, proto mu nemůže být vytýkáno, že ve stanovené lhůtě zdravotnickou dokumentaci nepředal.
4. Žalovaná navrhl, aby soud žalobu zamítl. Žalobce dle žalované mylně dovozuje, že měl být o předání informací nově zvolenému lékaři nutně požádán doporučeným dopisem, neboť zákon formu žádosti nestanoví. Volba způsobu žádosti je tudíž na nově zvoleném lékaři, resp. jeho dohodě s pacientem. MUDr. E. písemně požádala žalobce o zaslání výpisu zdravotnické dokumentace rodiny L. již dne 15. 1. 2018, tj. v den registrace, a žalobce tak do 28. 2. 2018 neučinil a při telefonické urgenci paní L. vypnul telefon. Následně byl žalobce vyzván ke sdělení informací o zdravotním stavu rodiny L. členkou revizní komise MUDr. R., a to dne 13. 3. 2018 a dne 9. 4. 2018, avšak stále tvrdil, že předmětnou dokumentaci nemá. Teprve po uložení pokuty správním orgánem I. stupně po důkladnějším hledání zdravotní sestra žalobce předmětnou dokumentaci našla a dne 27. 6. 2018 z ní pořídila výpisy.
5. V replice k vyjádření žalované žalobce uvedl, že se žalovaná opírá o jednání po zákonné lhůtě k vyjádření se k dané problematice, nemá nic v ruce a spisová dokumentace neprokazuje oficiální žádost o převzetí dokumentace na formuláři.
6. Žalovaná v reakci na repliku setrvala na svém stanovisku, že způsob předání žádosti nového lékaře není nijak formálně upraven, a dále uvedla, že žádný formulář není předepsán.
7. Žalobce v následném podání uvedl, že se s paní L. ani jejími rodinnými příslušníky nikdy osobně nesetkal, jeho první kontakt s paní L. byl při velmi sprostém telefonátu, který jej zastihl při řízení vozidla a ukončil jej zavěšením telefonu na křižovatce. Znovu zdůraznil, že žádný dopis od MUDr. E. neobdržel, proto se v zákonné lhůtě 30 dnů neměl k čemu vyjádřit. Předmětná zdravotnická dokumentace byla založena mezi zemřelými a dohledána až ex post.
8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

9. Úvodem krajský soud uvádí, že byt žalobce v žalobě uvedl, že navrhuje, aby bylo žalobou napadené rozhodnutí soudem „zamítnuto“, neměl soud po posouzení obsahu žaloby pochyb, že se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalované. Z důvodu jednoznačnosti obsahu žaloby směřující proti rozhodnutí správního orgánu, které je k žalobě přiloženo, krajský soud nepovažoval výzvu k odstranění vad žaloby spočívající v úpravě žalobního petitu za nezbytnou.
10. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že disciplinární řízení s žalobcem bylo zahájeno na podkladě stížnosti paní K. L. podané dne 28. 2. 2018. Správní orgán I. stupně v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že paní L. s manželem a synem po ukončení činnosti jejich registrující lékařky MUDr. B. dne 15. 1. 2018 podepsali novou registraci u praktické lékařky pro dospělé, MUDr. E., a téhož dne paní L. požádala písemně žalobce, který odkoupil lékařskou praxi MUDr. B., o předání zdravotnické dokumentace v souladu s § 45 odst. 2 písm. g) zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách). Žalobce však na písemnou žádost nijak nereagoval a následně se o věci odmítl s paní L. bavit telefonicky, proto na něj podala stížnost. Správní orgán I. stupně uvedl, že nepovažuje za pravdivé tvrzení žalobce, že mu MUDr. B. zdravotnickou dokumentaci paní L. nepředala, neboť zjistil, že žalobce ke dni 1. 1. 2018 požádal příslušnou zdravotní pojišťovnu o registraci paní L. a jejích rodinných příslušníků ve své lékařské praxi, což dle správního orgánu I. stupně není možné bez základní zdravotnické dokumentace a zpravidla i první návštěvy pacienta. Dále uvedl, že poslední návštěva paní L. u MUDr. B. se uskutečnila v prosinci 2017, přičemž zdravotnická dokumentace byla žalobci řádně předána, a to i na flash disku. Žalobce je tedy dle závěru správního orgánu I. stupně odpovědný za ztrátu předmětné zdravotnické dokumentace. Dále správní orgán I. stupně uvedl, že žalobce v průběhu disciplinárního řízení nebyl vstřícný a neposkytoval povinnou součinnost, neboť podle § 51 odst. 4 zákona o zdravotních službách je povinen každý člen ČLK k prošetření stížnosti zapůjčit potřebnou zdravotnickou dokumentaci a podat potřebná vysvětlení.
11. Žalovaná v žalobou napadeném rozhodnutí uvedla, že smyslem § 45 odst. 2 písm. g) zákona o zdravotních službách je zajištění bezproblémové návaznosti poskytování zdravotních služeb, proto by měly být zdravotnické informace předávány bezodkladně. Ačkoli zákon o zdravotních službách žádnou lhůtu nestanoví, lze per analogiam za maximální lhůtu považovat lhůtu 30 dnů dle § 66 odst. 1 písm. a) zákona o zdravotních službách, je však třeba současně zvažovat, zda si návaznost péče v konkrétním případě nevyžaduje postup rychlejší. Dle žalované právě v posuzované věci všechny okolnosti nasvědčují potřebě rychlejšího postupu, žalobci však trvalo předání výpisu z dokumentace 5 měsíců a 12 dní, což je jednoznačné porušení uvedených zákonných zásad. Dále žalovaná uvedla, že výpisy z dokumentace rodiny L. nakonec zpracovala zdravotní sestra, ačkoli toto bylo povinností žalobce, jakožto lékaře, který se nadto nemůže vyvinut poukazem na skutečnost, že vyžadovanou dokumentaci nehledala intenzivněji zdravotní sestra, neboť je za její postup zodpovědný.
12. Podstatou žaloby je námitka, že správní spis neobsahuje oporu pro závěr, že byla žalobci doručena tvrzená žádost MUDr. E., jakožto nové registrující lékařky rodiny L., o výpis ze zdravotnické dokumentace, přičemž žalobce popírá, že by tuto žádost obdržel. Krajský soud tuto námitku shledává důvodnou.
13. Žalobce byl správním orgánem I. stupně shledán vinným disciplinárním proviněním dle § 9 odst. 2 písm. a) zákona o ČLK, podle něhož má *každý člen komory povinnost vykonávat*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

své povolání odborně, v souladu s jeho etikou a způsobem stanoveným zákony. Dle správního orgánu I. stupně naplnil žalobce skutkovou podstatu uvedeného provinění tím, že nevykonával žalobce své povolání způsobem stanoveným zákony, a to konkrétně ustanovením § 45 odst. 2 písm. g) zákona o zdravotních službách, podle kterého je *poskytovatel povinen předat jiným poskytovatelům zdravotních služeb nebo poskytovatelům sociálních služeb potřebné informace o zdravotním stavu pacienta nezbytné k zajištění návaznosti dalších zdravotních a sociálních služeb poskytovaných pacientovi.*

14. Z povahy povinnosti poskytovat informace o zdravotních službách dle citovaného ustanovení zákona o zdravotních službách je zřejmé, že poskytovatel zdravotních služeb musí být o jejich poskytnutí prve někým požádán. Správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že o předání zdravotnické dokumentace požádala žalobce písemně dne 15. 1. 2018 sama stěžovatelka, tj. paní K. L. Tento skutkový závěr však postrádá jakoukoli oporu ve správním spise, naopak je s ním v rozporu, neboť sama paní L. ve stížnosti ze dne 28. 2. 2018 uvedla, že dne 15. 1. 2018 požádala písemně žalobce o zaslání výpisu ze zdravotnické dokumentace příslušníků rodiny L. MUDr. E., nikoli ona osobně. Žalovaná v žalobou napadeném rozhodnutí, rozdílně od správního orgánu I. stupně, učinila skutkový závěr, že dne 15. 1. 2018 požádala písemně MUDr. E. žalobce o zaslání výpisů ze zdravotnické dokumentace rodiny L. Dále žalovaná hodnotila přiměřenost doby, ve které byly žalobcem požadované výpisy ze zdravotnické dokumentace rodiny L. poskytnuty, přičemž označila dobu od 15. 1. 2018 do 27. 6. 2018 (5 měsíců a 12 dnů) za nezákonně dlouhou. Žalovaná tedy vycházela ze skutkového závěru, že žalobci byla žádost MUDr. E. dne 15. 1. 2018 doručena. K těmto skutkovým závěrům však chybí ve správním spise jakýkoli podklad. V řízení nebylo objektivizováno (prokázáno), že MUDr. E. skutečně dne 15. 1. 2018 odeslala žalobci písemnou žádost uvedeného obsahu a že by se tato žádost dostala do dispozice žalobce. Žalovaná zřetelně vycházela toliko z obsahu stížnosti paní L., aniž však reflektovala skutečnost, že žalobce již v prvním vyjádření k věci ze dne 2. 4. 2018 kategoricky popřel, že by uvedenou žádost obdržel.
15. S žalovanou lze sice souhlasit, že z § 45 odst. 2 písm. g) zákona o zdravotních službách nevyplývá, že by žádost poskytovatele zdravotních služeb o informace o zdravotním stavu pacienta měla předepsanou formu (formulář) či způsob doručování, avšak s ohledem na vymezení skutku ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně a právní kvalifikaci jednání žalobce, kterou správní orgán zvolil, je nezbytné, aby bylo v řízení prokázáno, že byl žalobce MUDr. E. o zaslání požadovaných informací skutečně požádán a kdy se tak stalo.
16. Jelikož skutkový stav, který vzala žalovaná za základ svého rozhodnutí nemá ve spise oporu, krajský soud rozhodnutí žalované dle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. zrušil. Podle § 78 odst. 4 s. ř. s. soud vrací věc žalované k dalšímu řízení, v němž je žalovaná vázána právními názory vyslovenými v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
17. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že v řízení procesně úspěšný žalobce má právo vůči žalované na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, jiné náklady řízení dle obsahu soudního spisu žalobci nevznikly. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (§ 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalované povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení žalobci ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Olomouc 21. května 2020

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu